

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 291

гр. гр. Добрич, 13.09.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Калина Т. Димитрова

Членове: Калиптен Ибр. Алид
Надя Г. Славова

при участието на секретаря Елица Вл. Александрова
като разгледа докладваното от Калина Т. Димитрова Въззивно частно
наказателно дело № 20233200600281 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Образувано е по частна жалба от П. Т. Т. от гр.В., ЕГН - *****,
чрез адв.В. К. – ДАК срещу Определение № 56 от 15.05.2023г., постановено
по н.о.х.д. № 80/2023г. по описа на РС – К., в частта в която е отнет в полза
на държавата л.а.,С. *** с рег. № ***, с № на рама ***.

Частната жалба е подадена в срок от лице с активна процесуална
легитимация и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна по
следните съображения:

Съдът, след като взе предвид изложените в жалбата доводи и събраните
по делото доказателства, намери за установено следното:

С Присъда № 4 от 12.05.2023г., постановена по н.о.х.д. № 80/2023г.
Районен съд – К. е признал подсъдимата П. Т. Т., ЕГН - ***** от гр.В. за
виновна в това, че: На ***г. в гр.К., с цел да набави за себе си и за друго
имотна облага, след предварителен сговор, с неустановени по делото лица
поддържала заблуждение у Н. Т. Т., че разговаря с "внука си" и са му
нужни пари и с това ѝ причинила имотна вреда в размер на 8 000 лева, поради
което и на осн. чл.210 ал.1 т.2 във връзка с чл.209 ал.1 от НК я осъдил
на „Лишаване от свобода” за срок от 2 години, като на осн. чл.373 ал.3 вр. с
чл.371 т.2 от НПК във връзка с чл.58а ал.1 от НК, намалил така наложеното

наказание с 1/3 и определил окончателно наказание „Лишаване от свобода” за срок от една година и четири месеца. На осн. чл.66 ал.1 от НК, отложил изпълнението на това наказание с изпитателен срок от три години.

Признал подс.П. Т. Т. от гр.В. за виновна в това, че: На ***г. в с.Т. общ.К., без надлежно разрешително е държала високорисково наркотично вещество -„амфетамин“ с тегло 0,80 грама, установено чрез полеви тест D4D, поради което и на осн. чл.354а ал.3 пр.2-ро, пр.1-во от НК я осъдил на „Лишаване от свобода” за срок от една година, като на осн. чл.373 ал.3 вр. с чл.371 т.2 от НПК във връзка с чл.58а ал.1 от НК, намалил наложеното наказание с 1/3 и определил окончателно наказание „Лишаване от свобода” за срок от осем месеца. На осн. чл.66 ал.1 от НК, отложил изпълнението на това наказание с изпитателен срок от три години. На осн. чл.354а ал.3 пр.2-ро, пр.1-во от НК наложил на подс.П. Т. и наказание „ГЛОБА“ в размер на 2 000 лева.

Признал подс.П. Т. Т. от гр.В. за виновна в това, че: На ***г. по главен път ***, в посока от гр.К. към гр.Б., управлявала моторно превозно средство – лек автомобил „С. ****“ с рег. № ***, след употреба на наркотични вещества -амфетамин и метамфетамин, установено по надлежния ред чрез техническо средство *** с № ***, поради което и на осн. чл.343б ал.3 от НК я осъдил на „Лишаване от свобода” за срок от една година, като на осн. чл.373 ал.3 вр. с чл.371 т.2 от НПК във вр. с чл.58а ал.1 от НК, намалил така наложеното наказание с 1/3 и определил окончателно наказание „Лишаване от свобода” за срок от осем месеца. На осн. чл.66 ал.1 от НК отложил изпълнението на наложеното наказание за срок от три години. На осн. чл.343б ал.3 от НК наложил на подс.П. Т. и наказание „ГЛОБА“ в размер на 500 /петстотин/ лева.

На осн. чл.343б ал.3 във връзка с чл.343г и чл.37 ал.1 т.7 от НК, лишил П. Т. Т. от право да управлява моторно превозно средство за срок от осем месеца.

На осн. чл.59 ал.4 във връзка с чл.37 ал.1 т.7 от НК, при изпълнение на наказанието „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“, е приспаднато времето през което подс.П. Т. е била лишена от правото да управлява МПС, считано от ****г.

На осн. чл.23 ал.1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание

„Лишаване от свобода” за срок от една година и четири месеца, което на осн. чл.66 ал.1 от НК е отложено с изпитателен срок от три години и „ГЛОБА“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева.

На осн. чл.23 ал.2 от НК, към така определеното общо най - тежко наказание е присъединено и наказанието „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от осем месеца, като е приспаднато времето през което подс.П. Т. е била лишена от правото да управлява МПС, считано от ***г.

На осн. чл.59 ал.1 от НК, времето през което подс.П. Т. е била ****от ***г. до ***г. е приспаднато при изпълнение на определеното общо най-тежко наказание.

Осъдил подс.П. Т. да заплати на Н. Т. Т. с адрес гр.К. ул.,П.К.Я.“ № *** сумата от 8 000 лева, представляваща претендирано обезщетение за имуществени вреди претърпени в резултат на инкриминираното деяние, ведно със законната лихва от момента на извършване на деянието, до окончателното изплащане на сумата, както и направените от Н. Т. съдебно - деловодни разноски изразяващи се в заплащане на адвокатски хонорар в размер на 470 лева.

Осъдил подс.П. Т. да заплати по сметка на Районен съд - К. сумата от 320 лева, представляваща държавна такса от 4 на сто върху уважения размер на предявения граждански иск, съгласно чл.2 от Тарифата за държавните такси които се събират от съдилищата по реда на ГПК, както и сумата от 5 лв. за служебно издаване на изпълнителен лист.

С обжалваното Определение № 56 от 15.05.2023г. РС – К. се е произнесъл по отношение на веществените доказателства, сред които лек автомобил „С.***“ с рег. № ***, с № на рама ***, като е постановил отнемането му в полза на държавата. В жалбата са изложени доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното определение в частта, с която е постановено отнемане в полза на държавата на посочения по - горе лек автомобил, като е оспорено обстоятелството, че същият е послужил и е средство на престъплението по смисъла на чл.53 ал.1 б.,а“ от НК. Изтъкнато е също, че лекият автомобил не е бил изключителна собственост на подсъдимата, тъй като не била извършена необходимата регистрация на промяната в собствеността в информационните фондове на МВР.

Въззивната инстанция не споделя доводите, изложени в жалбата, поради следните съображения: Видно от доказателствата по делото подсъдимата П. Т. Т. си е послужила с личния си автомобил „С.***“ с рег. № *** при извършване на две от престъпленията, за които ѝ е било повдигнато обвинение с внесения в РС – К. обвинителен акт. При извършване на престъплението по чл.210 ал.1 т.2 във връзка с чл.209 ал.1 от НК подс.Т. се придвижвала с личния си автомобил и транспортирала с него получената от измаменото лице парична сума. По отношение на второто престъпление - чл.354а ал.3 пр.2-ро, пр.1-во от НК – безспорно установено е по делото, че при претърсване на личния автомобил на подсъдимата на ***г. са били намерени и иззети наркотични вещества, а именно бяло прахообразно вещество с общ грамаж 0,80гр, реагиращо на амфетамин – вещество, поставено под контрол в Списък №1 „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“ към Наредба за реда за класифициране на растения и вещества като наркотични вр. чл.3 ал.2 от ЗКНВП.

Правилен е изводът на първоинстанционния съд, че малкото количество на откритото и иззето наркотично вещество, не следва да обуславя деянието като маловажен случай. И това е така, тъй като установените по делото обстоятелства по отношение на личността на дееца, както и засегнатите от престъплението обществени отношения, преценени в съвкупност, сочат на по-висока от обичайната степен на обществена опасност на извършеното деяние. Количеството на наркотичното вещество е ирелевантно и относно приложението на нормите на чл.53 ал.1 б.,а“ от НК и чл.354а ал.6 от НК. /Решение № 73 от 12.03.2009г. на ВКС, постановено по н.д. № 29/2009г.; Решение № 10 от 21.03.2013г. на АСпНС по в.н.ч.д. № 234/2012г./

Тук е мястото да се спомене, че правната норма на чл.354а ал.6 от НК е в неразривна връзка с правната норма на чл.53 ал.1 б.,а“ от НК, като и двете регламентират отнемане в полза на държавата на предметът и средствата на престъплението. На следващо място, за да бъде приложена разпоредбата на чл.53 ал.1 б.,а“ от НК е необходимо престъплението, за което подсъдимият е признат за виновен, да е умишлено и вещта да принадлежи на виновния, както и вещта да е послужила пряко за

осъществяване на инкриминираното деяние. Тези изисквания в случая безспорно са налице.

Досежно собствеността на автомобила - съгласно разпоредбите на чл.144 ал.1 и 2 от ЗДвП, прехвърлянето на собствеността върху регистрираните в Б. моторни превозни средства се извършва с писмен договор с нотариална заверка на подписите. Задължението на приобретателя на регистрирано пътно превозно средство, в срок до един месец от сделката, да регистрира придобитото МПС в службата за регистрация пред органите на КАТ, не е необходимо условие за валидност на договора за прехвърляне собствеността на МПС – т.е., не е условие за преминаването на собствеността. Собствеността върху МПС преминава с подписването на писмения договор от страните и нотариалната заверка на подписите им.

В този смисъл, неоснователни се явяват доводите изложени в жалбата, че отнетият в полза на държавата автомобил не бил изключителна собственост на подсъдимата. По делото е приложен договор за дарение на МПС от 01.11.***г. /*т.2 л.122 д.п./*, като договорът е надлежно подписан от страните, както и с положена нотариална заверка на подписите. Следователно, договорът е сключен в изискуемата форма за валидност, предвидена от закона, същият е действителен, като с подписването и заверяването му от нотариус К. П. /Район РС В. с рег. № *** на Нотариалната камара/, собствеността е прехвърлена изцяло върху подс.П. Т. Т.. По силата на чл.24 от ЗЗД, при договори за прехвърляне на собственост върху определена вещ, прехвърлянето настъпва по силата на самия договор. Задължението за последваща регистрация в КАТ не е част от вещно - транслативния ефект, поради което в случая е ирелевантно.

Предвид гореизложеното ДОБРИЧКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД:

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 56 от 15.05.2023г., постановено по н.о.х.д. № 80/2023г. по описа на РС – К., в частта в която е постановено да бъде отнет в полза на държавата л.а.“С.***“ с рег. № ***, с № на рама ****

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____